

ΔΕΛΤΙΟ ΤΥΠΟΥ ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ 2008

Χτίζουμε τοίχους όχι μόνο γύρω από την Ευρώπη αλλά και μέσα σε αυτήν;

Το πρώτο μέρος της ερώτησης ερωτάται συχνά κυρίως σε σχέση με τη μετανάστευση στα πλαίσια της έννοιας «Οχυρό Ευρώπη». Αλλά το δεύτερο μέρος συχνά αναφέρεται στη συνεργασία μεταξύ των παλαιών και των νέων κρατών μελών.

Η ανάμειξη των νέων κρατών μελών στη συνθήκη του Σένγκεν σημαίνει ότι οι κάτοικοι μπορούν να μετακινούνται ελεύθερα στα κράτη μέλη. Πα' όλου που κριτικοί ειδικοί συχνά αμφισβητούν ακόμα και αυτήν τη δήλωση και υπάρχει επίσης αβεβαιότητα αν και κατά πόσο υφίσταται αυτή η ροή και η ανταλλαγή ιδεών, καλών πρακτικών και τεχνογνωσίας μεταξύ των παλαιών και των νέων κρατών μελών.

Μία ποικιλία της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και της Ευρωπαϊκής Επιτροπής προτιμούν τη συνεργασία μεταξύ των «παλαιών κρατών» και των νέων που έχουν εισέλθει. Οι αιτήσεις προς χρηματοδότηση σε ορισμένες περιπτώσεις θα εκτιμηθούν αν υπάρχει εγκεκριμένη διαδράση μεταξύ παλαιών και νέων κρατών μελών. Γιατί να μην αναπτυχθεί και αυτό το είδος συνεργασίας στο πεδίο της μετανάστευσης;

Εκτιμάται ότι τα νέα κράτη μέλη έχουν μικρότερη εμπειρία στη διαχείριση της μετανάστευσης καθώς δεν αποτελούσαν χώρες προορισμού εξαιτίας του σοσιαλιστικού τους παρελθόντος. Πα' όλου που έχουν συμμετάσχει στο Σένγκεν, η μετανάστευση γίνεται ένα θέμα σχετικό. Υπάρχει μια ξεκάθαρη ιστορική, κοινωνική, πολιτιστική και οικονομική διαφορά μεταξύ των παλιών και νέων κρατών μελών – που συχνά χρησιμοποιείται ως εξήγηση σε πολλές ερωτήσεις. Αλλά εξυπηρετεί σε κάτι το να καλούμε ξανά τα νέα κράτη μέλη ως «Ανατολή» -όπως ακούσαμε σε κάποια συνέδρια ευρωπαϊκών μη κυβερνητικών οργανώσεων σχετικά με τα ζητήματα της Επίσημης Αναπτυξιακής Βοήθειας και την αλλαγή των παραδειγμάτων;

Το κύριο ζήτημα είναι κατά πόσο υπάρχει μια τέτοια εκτεταμένη και σχετική εμπειρία τεχνογνωσίας στα παλαιά κράτη μέλη η οποία θα μπορούσε να διαδοθεί, ή Τουλάχιστον να προσαρμοστεί στα νέα κράτη μέλη. Και, αν υπάρχει, πώς θα μπορούσε η εκπαιδευτική διαδικασία να είναι περισσότερο συνεργατική, αν υπάρχει κάτι για να μοιραστεί από την πλευρά των νέων κρατών μελών;

Ένα εξαιρετικό παράδειγμα αμοιβαίας συνεργασίας μεταξύ των παλαιών και νέων κρατών μελών και του πώς μπορούν να ξεπεραστούν τα τείχη μεταξύ Ανατολής και Δύσης μέσα στην Ευρώπη είναι το πρόγραμμα με τίτλο «PreQual steps – Ευρωπαϊκές διαστάσεις στα πλαίσια της διαπολιτισμικής κατάρτισης για τις γυναίκες μετανάστριες που επιθυμούν να εισέλθουν στον τομέα υγείας και πρόνοιας». Στο πρόγραμμα συμμετέχουν 5 ευρωπαϊκές χώρες (παλαιές και νέες) στα πλαίσια του επαγγελματικού προγράμματος Leonardo da Vinci. Σκοπός του προγράμματος είναι να στηρίξει τις γυναίκες μετανάστριες, βοηθώντας τους στις εργασιακές δυνατότητες

στον τομέα της υγείας και πρόνοιας, αντιστοιχώντας τις ανάγκες της αγοράς εργασίας με αυτές των γυναικών μεταναστριών και επομένως παρέχοντας μια προσανατολισμένη προς το μέλλον καινοτόμο λύση.

Το πρόγραμμα μαθημάτων PreQual για την εκπαίδευση των γυναικών μεταναστριών έχει ήδη αναπτυχθεί στην Αυστρία, τη Γερμανία και την Ιταλία και τώρα υλοποιείται στην Ουγγαρία, την Τσεχική Δημοκρατία, την Ισπανία και την Ελλάδα.

Αυτό το ευρωπαϊκού επιπέδου πρόγραμμα ξεκίνησε το Νοέμβριο του 2007 και τώρα οι εταίροι -ιδιαίτερα από τα νέα κράτη μέλη- αντιμετωπίζουν μια εξαιρετική πρόκληση: την υλοποίηση των εκπαιδευτικών μαθημάτων. Αυτό αποτελεί το επόμενο βήμα έπειτα από αρκετές συναντήσεις μεταξύ των εταίρων στην Αυστρία, την Ελλάδα και την Ουγγαρία και την ανάπτυξη ενός προγράμματος μαθημάτων το οποίο περιλαμβάνει στενή συνεργασία με διαφορετικούς κοινωνικούς παράγοντες σε κάθε χώρα (ειδικούς από τον τομέα υγείας και πρόνοιας και την αγορά εργασίας, γυναίκες μετανάστριες, εκπαιδευτές, μη κυβερνητικές οργανώσεις κτλ).

Γιατί αποτελεί πρόκληση; Λόγω του ότι η βάση των εκπαιδευτικών μαθημάτων είναι μία μοναδική καινοτομία που αναπτύχθηκε από την αυστριακή οργάνωση **MAIZ**, και η οποία ιδρύθηκε από Βραζιλιάνες γυναίκες μετανάστριες. Η Rubia Salgado από τη **MAIZ** έχει αναπτύξει την προσέγγισή της για την ενδυνάμωση των γυναικών μεταναστριών βασισόμενη στη θεωρία του Paulo Freire.

Οι εμπειρίες από τα εκπαιδευτικά προγράμματα της Τσεχικής Δημοκρατίας, της Ελλάδας, της Ουγγαρίας και την Ισπανίας που καθοδηγήθηκαν από την αυστριακή οργάνωση θα κοινοποιηθούν, περικλείοντας γυναίκες μετανάστριες και, επομένως, το πρόγραμμα θα εξυπηρετήσει ως ένα σημείο συνάντησης αναφορικά με το πώς η Ευρωπαϊκή Κοινότητα φαντάζεται ότι λειτουργεί.

Για περισσότερες πληροφορίες παρακαλώ επικοινωνήστε με τους παρακάτω εταίρους:

MAIZ - autonomous centre by and for migrant women

www.maiz.at

ANTIGONH – Κέντρο Πληροφόρησης και Τεκμηρίωσης για το Ρατσισμό, την Οικολογία, την Ειρήνη και τη Μη-Βία

www.antigone.gr

IEPALA - Instituto de Estudios Políticos Para América Latina y Africa

www.iepala.es

DemNet - Foundation for Development of Democratic Rights

www.demnet.org.hu

SOPHIA– civic association for dialogue

www.cet-sofia.cz